

de heidestreken, is nu een zeer gewone vlinder in tal van steden en dorpen geworden.

Hoe snel vlinders nieuwe door de mens geschapen biotopen in gebruik kunnen nemen, is ook duidelijk gebleken na de drooglegging van de IJsselmeerpolders. Soorten die soms van vrij ver verwijderde biotopen moesten komen, werden al zeer spoedig in de nieuwe terreinen aangetroffen. Heel fraai bleek dat vooral met de val, die de Plantenziektenkundige Dienst in Oostelijk Flevoland had opgesteld.

Over de rechtstreekse bemoeienissen van de mens met de vlinderfauna kunnen we veel korter zijn. Alleen wanneer een soort hem duidelijk last veroorzaakt, zoals vroeger de ringelrups (*Malacosoma neustria* L.) te Amsterdam, of die schade veroorzaakt, gaat hij ze te lijf. Dat dit echter een rechtstreekse verarming van onze fauna veroorzaakt, is op zijn minst twijfelachtig. Tenslotte betreft het steeds kunstmatige biotopen, waarvan de vlinders profiteren. Maar al het spuiten heeft nog geen enkele soort uitgeroeid. Steeds weer heeft blijkbaar toevoer uit de natuurlijke milieus plaats. Nog steeds behoren *Orthosia incerta* Hufnagel, *O. stabilis* Denis & Schiffermüller en *O. gothica* L. tot onze gewoonste voorjaarsvliegen. En *Operophtera brumata* L., waartegen sinds mensenheugenis lijmbanden om de vruchtbomen gelegd worden, is nog altijd een van onze allergeeueste wintervlinders.

Dan blijven tenslotte nog de verzamelaars over. We moeten nu wel verschil maken tussen dag- en nachtvlinders. Bij de eerste groep is het inderdaad mogelijk een soort, die een beperkt terrein bewoont dat makkelijk te betreden is, ter plaatse uit te roeien. Klachten in buitenlandse tijdschriften hebben altijd betrekking op dergelijke gevallen en helaas zijn er ook in ons land enkele bekend van zulk onbeheerst verzamelen. Maar nachtvlinders uitroeien is een onmogelijkheid. Ze zijn niet te zien en het is altijd maar afwachten, wat op de stroop of op het laken verschijnen zal. Beide, stroop en licht, bestrijken slechts een zeer beperkt areaal en wat de verzamelaar ziet, is maar een fractie van wat er werkelijk aanwezig is. Het aantal 's nachts vliegende vlinders is onvoorstelbaar groot. Zelfs een automatisch werkende val, die nacht op nacht in bedrijf is, en aldus in een jaar duizenden exemplaren kan wegvangen, oefent geen merkbaar schadelijke invloed uit. Reeds enige tientallen jaren geleden heeft C. B. WILLIAMS bewezen, dat er geen achteruitgang in de aantallen te constateren is. Ook in ons land, waar het Rivon soms drie seizoenen achtereen op dezelfde plaats een val had staan, bleek daar niets van.

Samenvattend kunnen we dus zeggen, dat de mens de vlinderfauna via de flora zowel in ongunstige als in gunstige zin beïnvloedt en dat er afgezien van enkele gevallen met dagvlinders geen aantoonbare schade door opzettelijke bemoeienis is.

Hetzelfde geldt overigens voor alle andere insektenorden met dit verschil, dat de invloed van de verzamelaars helemaal te verwaarlozen is, al was het alleen maar door hun geringe aantal.

Amsterdam 1010, Oude IJselstraat 12-III.

Antichloris eriphia Fabr. (Lep., Ctenuchidae). Op 15.X.1969 werd weer een exemplaar van deze „bananenvlinder” aangetroffen in een groentewinkel te Elsloo (Z.-Lb.). De kersverse vlinder kwam uit een partij bananen van Colombia.

Via de heer MEUFFELS kwam het dier in mijn bezit.

A. W. P. MAASSEN, Julianastraat 2, Montfort (Lb.).